

Javni razpis za sofinanciranje slovenskih dokumentarnih filmskih in avdiovizualnih projektov – 2023
(UL št. 11/23 z dne 27.1.2023).

a. REZULTATI ZA FILMSKI DEL RAZPISA (razvoj scenarija, razvoj projekta in realizacija filmskih projektov)

Na filmski del javnega razpisa je prispelo 36 ustreznih vlog, od tega 16 prijav na razvoj scenarijev, 6 prijav na razvoj projekta in 14 prijav na filmsko realizacijo.

V sofinanciranje so bili sprejeti naslednji projekti:

RAZVOJ SCENARIJA

Naslov projekta	Prijavitelj	Scenarist	Sofinanciranje v EUR	Intenziteta državne pomoči
Torzo stare mačke	Zavod Petra Pan Film	Petra Seliškar	12.300	49,65%
Rudar sem bil, rudar sem, rudar ne bom več	Arsmedia d.o.o.	Jaka Šuligoj	8.000	68,86%
Paloma, samotni jezdec	Vertigo, zavod za kulturne dejavnosti	Brina Klamfer, Iza Strehar	6.000	72,92
Da se!	Zavod URGH!	Anka Pirš	4.800	70,92%
Sedemnajsto nadstropje	Amir Muratović s.p.	Amir Muratović	4.800	100%

Komisija je o projektih, ki so prejeli podporo, zapisala naslednje:

Torzo stare mačke

Filmski portret umetnice in intrigantne osebnosti Svetlane Makarovič je drzna, delno tvegana ustvarjalna in produkcijska poteza. Scenarij je zastavljen na treh nivojih, ki pokrivajo njeno življenje, kariero, srečevanje in sodelovanje z različnimi zanimivimi osebnostmi in življenje njenih stalnih sostanovalk, mačk, vendar brez medijsko razvpitega aktivizma. Koncert ob EPK v Novi Gorici naj bi bil vrhunec filma. Scenaristkin neposredni intervju z avtorico odkriva njene še ne slišane misli in izjave. Prepoznava jo kot čutečo osebnost, ki vidi in sliši deprivilegirane v družbi. Pomemben segment filma bodo Svetlanini avtorski šansoni. Dokumentarec prek glavne protagonistke raziskuje vprašanje, ali je vredno ustvarjati in ali je umetnost potreba ali nuja.

Avtorsko stališče scenaristke je kompleksno in večsmerno. Upošteva mnogokrat konfliktno držo protagonistke in se zaveda nepredvidljivosti snemanja, kar lahko delno zamaje produkcijski potek in končni rezultat. Hkrati pa ima izoblikovan odnos do portretiranke, izdelan načrt, domišljen pristop in filmski jezik. V nadaljnjem razvoju bi bilo potrebno preseči javno življenje protagonistke in njeno delo ter oditi globlje, v svet, kjer smo ljudje čustveni. Ko spoznamo ta del protagonistke, tudi tisti javni del dobi druge, bolj osebne in človeške razsežnosti.

Film o kontroverzni pesnici, pisateljici in brezkompromisni aktivistki prav gotovo lahko zanima in privlači širok krog predvsem slovenskega občinstva, njenih oboževalcev in nasprotnikov.

Rudar sem bil, rudar sem, rudar ne bom več

Položaj rudarske panoge v obdobju, ko je težka industrija izgubila veljavo, ko panoga nazaduje in ni več glasnica družbenega napredka, je tudi priložnost za vpogled v usode ljudi. Prek zgodb rudarjev treh generacij film odlikava družbeno in politično stanje v zgodovinskem, socialnem, okoljskem, političnem in gospodarskem smislu in s tem močno utrjuje relevantnost kompleksne teme. Osebne zgodbe odpirajo različne vizure, prek najstarejše generacije, ki je še uživala knapovski slavo in status, prek srednje generacije, kjer so se mladostniški obeti počasi

rušili, do najmlajše, ki gleda na rudarski poklic povsem pragmatično - kot najboljšo izbiro v danih pogojih. Preprost triptih je učinkovita scenaristična rešitev za tovrstno zgodbo.

Avtorsko stališče je jasno izraženo, saj se avtor zaveda, kaj bi rad dosegel in na kakšen način. Uveljavlja observacijski dokumentaristični pristop z estetsko utemeljeno podobo filma. Manjka razdelan razvoj glavnih oseb, a to se bo razčistilo med delom. Kaj se z osebami v filmu zgodi? Potreben je premislek o situacijah, ki vsakdanjost utečenega življenja glavnih oseb pretrese, spremeni... Tako bi lahko avtor presegel ilustracijo njihovih življenj, v film vstopil globlje in ponudi gledalcem prostor za razmislek.

Film bo pričakovano nagovoril širše občinstvo, saj implicira in hkrati nagovarja velik del socialno prizadete in socialno občutljive populacije. Estetska in vsebinska zasnova kažeta na močno privlačnost domačega in tujega prostora (festivali). Če bo film observacijski z uporabo različnih dokumentarnih elementov, ki gledalcu dovoljujejo prostor in čas za premislek, lahko doseže veliko privlačnost.

Paloma, samotni jezdec

Paloma, tovarna iz majhnega podeželskega kraja, pooseblja razcvet nekdanje domače industrije. Njen nastanek, drzen in velikopotezen razvoj in žalosten propad so določali življenje v širši regiji, v simbolnem in gospodarskem smislu pa umeščali tovarno in državo na mednarodni zemljevid. Tema je zato pomembna in relevantna na več nivojih. Osebnosti in pričevanja, posnetki cvetoče tovarne in njeno propadlo poslopje danes pa dodajajo čustveno noto in močno socialno dimenzijo. Film ne izstopa z inovativnostjo, saj se poslužuje preverjenih dokumentarističnih prijemov in se bolj zanaša na vsebinsko, tematsko moč filma, na moč pripovedi.

Poznavanje, razumevanje problematike in njeno kompleksno zajemanje z močno človeško noto kažejo obenem tudi na empatičen avtorski pristop. V prijavi je zapisano, da je film predviden kot klasičen dokumentarec z intervjuji, kar je škoda, saj tema kliče po bolj inovativnem pristopu. Močan element je uporaba humorja, ki deluje kot kontrapunkt spremembam v tovarni in tudi spremembam v času.

Film nagovarja s svojo človečnostjo, prepričljivostjo in s simbolno močjo, zato je lahko privlačen za velik del občinstva.

Da se!

Dokumentarec posega v občutljivo, perečo, krhko in dinamično temo življenja Romov, ki sproža vrsto vprašanj in vzbuja paletu odzivov in čustev: od nedelujoče zakonodaje, neprebojne in samosvoje miselnosti in načina življenja v romski skupnosti, kriminala, opuščanja obveznega šolanja, do nepomirljivih sporov z okoliškimi prebivalci. Film je zastavljen kot participatoren in observacijski. Odločitev za protagonistko, insajderko, nekdanjo vzgojiteljico, zdaj pa prvo romsko policistko v Evropi, ki dobro pozna vse plati življenja Romov v skupnosti, filmu lahko omogoči vsaj dvojni vpogled: ona je ena izmed njih, hkrati pa je, četudi prvenstveno v preventivni vlogi, predstavnica oblasti in reda.

Avtorsko stališče je jasno razvidno, saj scenaristka ve, kaj bi lahko s filmom dosegla. Loteva se ga z močno empatičnostjo in hkratno potrebno distanco. Velik del raziskave je opravljen, grobo strukturiran je potek snemanja, omejen na šolsko leto, saj se prav v šoli srečujejo vse problematične silnice, ki so intrigantne v življenju v romski skupnosti in z njo, zaveda pa se tudi tveganja, ki ga prinaša. Potrebno bo paziti, da bo glavna protagonistka predstavljena kot večplastna, celostna osebnost, ne samo kot nekdo, ki »pomaga, rešuje«. Skozi film jo gledalec mora spoznati v raznolikih plasteh in v paleti realnih čustev - pozitivnih in negativnih.

Film je prav zaradi mnogostranskega pogleda in možnosti insajderskega opazovanja življenja v romski skupnosti lahko privlačen za slovenski, evropski in mednarodni prostor, saj so Romi razseljeni po velikem delu sveta.

Sedemnajsto nadstropje

Življenjska pot in ena ključnih vlog politika, dokumentaristovega očeta, sta impresivni, in izrisujeta pokončen lik človeka, ki je s svojo držo in ravnanjem v viharnem obdobju bosanske vojne vendarle ostajal načelen. Dokumentarec kljub osrednjemu liku prerašča in širi portretni žanr, saj oriše takratno družbeno in politično situacijo, predstavi stanovalce sedemnajstega nadstropja v sarajevskem bloku, kjer je družina avtorja živela, in vse silnice naj bi povezal v metaforo o vojni, o zgodovinski dinamiki nacionalizmov. Avtor še ni določil vseh sogovornikov, začrtal narativne linije, je še v fazi raziskovanja in razvoja scenarija na dokumentarističnih scenarnicah.

Scenarist se je kljub osebni zgodbi svojega očeta, prek katere vstopa v obsežno in ne še povsem raziskano gradivo, odpovedal tematiziranju in še bolj izpostavljanju tega razmerja. Prvenstveno je dokumentarist, ki je živel v takratnih razmerah in jih pozna, zanimajo pa ga podrobnosti in ozadja očetove vloge. Predvideva kombinacijo scenarističnih oziroma dokumentarističnih postopkov.

Film je lahko privlačen za občinstva v slovenskem, evropskem in mednarodnem prostoru tudi zaradi mednarodnega konteksta, pretežno pa starejše generacije.

Na rezervno listo se je uvrstil projekt z naslovom Dogodek, prijavitelja Arsmedia d.o.o.

Projekti, ki niso prejeli podpore:

Naslov projekta	Prijavitelj
Klovni	Astral d.o.o.
SKC	Igor Bašin
Pot pesmi	Zavod za avdiovizualno produkcijo Ataba Films
Pesem kot življenje	Hieronim Vilar – samozaposlen v kulturi
Rezidenca	Fixmedia
Praznično leto Slovencev	Studio Siposh
Nazaj v svobodo	Arsmedia d.o.o.
Cesar pred cesarjem	Benjamin Kreže – samozaposlen v kultur
Slovenskega naroda hči	Figurae. Medijska produkcija in kulturne storitve
Top model	Zavod Blade produkcija

RAZVOJ PROJEKTA

Naslov projekta	Prijavitelj	režiser	Sofinanciranje v EUR	Intenziteta državne pomoči
Alamut/Laibach	Tramal films	Sašo Podgoršek	27.500	39,61%
Obračun na morju	Cvinger film	Rok Biček	22.200	20,33%

Komisija je o projektih, ki so prejeli podporo zapisala naslednje:

Alamut/Laibach

Laibach na poti v deželo Alamuta, kot konkretno koncertno potovanje, prežeto s citati iz Bartolovega romana, na svojstven način združuje ustvarjalno potovanje kulture mednarodno uveljavljene glasbene skupine ob štiridesetletnici ustanovitve in prav tako kulturni roman iz iranske zgodovine, ki problematizira vse bolj prisotno islamofobijo, ugovarja fiksiranim zahodnim paradigmam in poustvarja anatomijo totalitarizma oziroma fundamentalizma, ki smo jima priča v sodobnem času. Tematsko torej odpira številne pereče teme v edinstvenem spoju le navidezno različnih družbenih in kulturnih vzorcev.

Avtor se predvsem zanaša na vznemirljiv kulturni trk med gostovanjem skupine Laibach v popolnoma drugačnem kulturnem okolju in prepušča del koncepta nepredvidljivim okoliščinam. Hkrati njegove izkušnje s spremljanjem in sodelovanjem s skupino že od njenih začetkov zagotavljajo adekvatno estetsko podobo in njeno temeljno razumevanje s potrebnimi modifikacijami, ki jih generira vsako novo okolje in ki jih je v desetletjih kljub konsistentni drži doživela skupina.

Glede na popularnost skupine Laibach je tudi v primeru njene nove ustvarjalne in koncertne avanture pričakovati velik interes tudi v mednarodnem prostoru.

Obračun na morju

Vir filmskega projekta je ladijski dnevnik Jože Horvata o plovbi z majhno jadrnico okrog sveta v spremstvu žene. Tragična zgodba o smrti obeh sinov, ženska na krovu v šestdesetih letih prejšnjega stoletja, implicirata teme, kot so: cena žrtvovanja za svobodo duha in odprtost sveta, globoka, neizrečena in neizpisana bolečina. Kompleksna zgodba o najglobljih človeških rečeh je univerzalna in pretresljiva.

Scenarist in režiser se zaveda občutljivosti gradiva, v obliki dnevnika medijsko precej eksploatiranega ob izidu, zasebnih zapisov z refleksijo intimnih razmislekov o življenju in sprejemanju drznih odločitev, še nikoli javno objavljenih posnetkov in drugih virov. S subtilnostjo in premišljeno filmsko govorico naj bi rekonstruiral tragično resnično zgodbo o neustavljivem hrepenenju po svobodi in njegovih žrtvah. Avtorsko stališče je močno izraženo z uporabo različnih elementov: obstoječi arhiv, uporaba off glasu, domiselna uporaba *fake* arhiva... Vse to

dovoljuje gledalcem, da doživijo več kot samo življenje zakoncev Horvat, temveč skozi film vstopijo tudi v prostor za premislek in refleksijo.

Film zaradi tega, ker prek vznemirljive zgodbe sega v človeške globine, lahko nagovori široko občinstvo, saj žanrsko ni le popotni morjeplovni dnevnik, ki bi privlačil le profilirano zainteresirano občinstvo.

Na rezervno listo se je uvrstil projekt z naslovom Sledi spomina, prijavitelja Vertigo, zavod za kulturne dejavnosti.

Projekt, ki niso prejeli podpore:

Naslov projekta	Prijavitelj
Ljubljana na filmu	Vertigo, zavod za kulturne dejavnost
Nikolai Tokarev	Bela film
Hiša	KINOkašča

REALIZACIJA FILMSKIH PROJEKTOV

Naslov projekta	Prijavitelj	Režiser	Sofinanciranje v EUR	Intenziteta državne pomoči
Svoboda	Vertigo	Metod Pevec	116.500	65,68%
Ples življenja	Zavod Zuhr	Siniša Gačič	97.900	72,26%

Komisija je o projektih, ki jih je predlagala v sofinanciranje zapisala naslednje:

Svoboda

Osnova za film je socialni eksperiment v zaporu. Zaporniki so se prostovoljno javili k psihodramski obravnavi, s pristankom na snemanje in posredovanje svojih izjav in zgodb v javnosti. Zanimivo je, da so udeleženci psihodramskih srečanj pod vodstvom izkušenega psihoterapevta prav najtežji obsojenci z različnimi ozadji in kriminalnimi dejanji. Film je tudi na nek način introspektiven, saj ima možnost prodreti v travmatizirani del psihe, seveda v odvisnosti od pripravljenosti oziroma zavrtosti posameznega udeleženca. Dragocene zgodbe, ki trkajo na našo vest, vrtajo globoko v človeka, so zmeraj relevantne in univerzalne.

Avtor izbere obe dokumentaristični tehniki: v svoji poziciji observacijsko, pridruži pa se mu še psihodramska intervencija. Na ta način lahko zatipa v razloge za usodne napačne odločitve, v različne življenjske zgodbe in vire kriminala, hkrati pa lahko kdaj tudi preusmeri pogovor. Premisa celotnega postopka je ta, da je vse, vključno z nedopustnimi dejanji, človeško. Struktura filma se podredi psihoterapevtskemu postopku in se posveti napredku posameznikov in skupine, saj je moč filma na strani tistih, ki se razkrivajo.

Film je lahko privlačen za raznoliko odraslo publiko doma in v mednarodnem prostoru, občutljiva vsebina pa potrebuje vodstvo in razlago za mlajše odrasle.

Režijski koncept je jasno zastavljen in izhaja iz raziskave psihodramske terapije, ki v zaporu že poteka. Odločitev za stalno snemanje na delavnicah je dobra režijska poteza. Dokumentarni film se tako podreja delavnici in njihovim udeležencem in ne obratno, zato gledalci vstopajo v polje čistega dokumentarizma. Na mestu je tudi premislek o vključevanju drugega sveta v zaporu. Iz prijave so razvidni močno raziskovalno ozadje in delo na dokumentarnem filmu ter angažiranost ekipe in udeležencev. Tu v prvi vrsti ni film, temveč globlje človeško vprašanje o resocializaciji zapornikov.

Ples življenja

Tema evtanazije je predvsem zaradi zakona v pripravi ta hip medijsko precej eksploatirana, skupaj z Alenko, ki je svoje življenje na ta način že zaključila na švicarski kliniki. Vendar gre avtor filma globlje: že nekaj časa je osebno spremljal Alenko in njenega moža, spustila sta ga v svoj dom in mu dovolila, da tam biva, ju snema, spremlja, se pogovarja in sprašuje. Tovrstna interakcija mu je dala vpogled v mnogo več - v njuno življenje, povezanost, navade, ples kot skupen obred, v težke trenutke odločanja in odločitve za tako usodno dejanje. Ko Alenka odide, avtor spremlja njenega moža Marijana, prav tako v vseh barvah in odtenkih žalovanja, življenja, samospraševanja.

Film je avtentičen, človeški, odpira številna bivanjska vprašanja, ves čas kot ples na daljici med ljubeznijo in smrtjo.

Projekt je izviren in avtorski, saj je avtor mnogo več kot le filmar. Observatorska pozicija je bila že presežena, saj je v zgodbo že involviran. Hkrati pa se zaveda družbene debate o tem, pasti in občutljivosti teme. Kljub temu, da v vlogi trdi, da se želi izogniti javni debati o evtanaziji, jo vendarle želi vključiti. Je pa seveda vse odvisno od njenega zakonskega izida, če bo do dokončanja filma do nje prišlo. Potreben pa je še premislek o količini predvidenega uporabljenega arhiva (razni intervjuji, pojavljanje v medijih,...). Najmočnejši avtorski element je ravno dostop, ki ga je imel/ga ima avtor, saj je prišel s kamero zelo blizu, vstopil v intimo protagonistov - in to je tisto, kar nagovori gledalce.

Film je zaradi žgoče teme v javnosti aktualen, pristno človeški in lahko pritegne veliko število gledalcev doma in v mednarodnem prostoru.

Režijski koncept raziskuje intimno zgodbo upokojenega para, kjer se Alenka zaradi dolgotrajne bolezni odloči oditi v Švico in končati svoje življenje. Film preseže svojo pripoved in postavlja gledalcem razmislek o evtanaziji. Observacijska forma tenkočutno odstira življenjsko dinamiko para, njune dileme, težave in skrbi, ob tem pa nežno slika brezmejno ljubezen dveh, ki sta postavljena v težko situacijo. Domišljena je uporaba elementa živali in dela na vrtu, ki postaneta kontrapunkt odhodu v Švico in pripravi na smrt. Močan pripovedni element je tudi ples, saj predstavlja še dodatni nivo in nasprotni pol glavni temi, smrti. Intimna zgodba Alenke vstopa v družbeni kontekst teme evtanazije, saj je bila glavna protagonistka zelo aktivna v medijih pri osveščanju za sprejetje zakona. Izredno aktualen film!

Na rezervno listo so se uvrstili naslednji projekti:

Naslov projekta	Prijavitelj
Trikratna upornica	Cvinger film
Pismo za Bella ciao	Makus
Saša iz Ukrajine	Filrouge d.o.o.
Od belih strmin do Elizejskih poljan	Zavod Kineki
Konec gravitacije	Zavod Blade produkcija
Pismo Evropi	Ustanova Toma Križnarja

Projekti, ki niso prejeli podpore:

Naslov projekta	Prijavitelj
Fotograf	Astral d.o.o.
Sarajevo – olimpijski duh	Sever&Sever d.o.o.
Junaki Soče	Zavod Leeway Collective
Meja	Zavod December
Pot odrešitve	Vizualist, Tadej Gorzeti s.p.
Nebo nad Ljubljano	Film Horizont, zavod

b. REZULTATI ZA REALIZACIJO AVDIOVIZUALNIH PROJEKTOV

Na ta del javnega razpisa je prispelo 23 ustreznih vlog, od tega so bile 4 prijavljene serije, ostale prijave so bili posamezni projekti.

V sofinanciranje so bili sprejeti naslednji projekti:

Naslov projekta	Prijavitelj	Režiser	Sofinanciranje v EUR	Intenziteta državne pomoči
Protagonistke	Zavod Lilit	Žiga Virč	85.000	73,19

Vplivnice	Zavod Vertigo	Matic Štamcar	85.000	79,52
Dravski beat	Casablanca d.o.o.	Boris Jurjaševič	85.000	78,73
Iz pekla na luno	Zavod AVI film	Jurij Gruden	68.000	47,34
Utva	Zavod Vertigo	Tomi Janežič in Nenad Milošević	55.000	37,08
Stolo	KSZ Sagar	Miha Mohorič	39.500	71,45
Ko se selijo jate ptic	Zavod SPOK	Anja Zupan	36.000	74,07

Komisija je o projektih, ki so prejeli podporo, zapisala naslednje:

Protagonistke

Mini serija portretov starejših slovenskih igralk, ki so vidno zaznamovale slovenski in mednarodni prostor, je zasnovana na izvorni zamisli o njihovih predstavivah. Neulovljiv proces in rezultat igralskega poklica bo skušala beležiti in spremljati ne le individualno, ampak zaradi vnaprej dogovorjenega dramaturškega vzorca tudi primerjalno, kar pomeni spremljanje individualne kreativne poti vsake od njih do vloge. To bo ponudilo vpogled v njihove igralske in deloma privatne osebnosti. Kombinacija priprav na dvominutni film, prisotnost kamere v pripravah nanjo v garderobi in v maski, ki je prostor, kjer se še prepletata javno in zasebno pred odhodom na oder ali na snemanje, in odprt dialog z mlajšo igralko v zgoščenem času lahko razkrijejo kompleksnost igralskega poklica in doslej mogoče še neupovedane črte posameznih igralk. Hkrati pa bodo za njimi ostali enkratni avdiovizualni zapisi.

Vplivnice

Serija, namenjena mladini, se na izviren način loteva predstavljanja izjemnih posameznic iz zgodovine, ki so premikale meje na različnih področjih življenja in delovanja. V osnovi gre za izobraževalne oddaje, ki skušajo na sproščen način posredovati resnejše in pomembnejše teme. Strokovna komisija pozdravlja izbiro pomembnih žensk in to, da se njihov prispevek zmeraj kontekstualizira in jih umešča v današnji čas na način, da jih mlada generacija lahko doživlja kot sodobnice. Tematsko sta izbira in način posredovanja posrečena, dovolj kompleksna in živa, pogovor mladih žensk, ki odkrivajo tiste iz preteklosti, pa je voden malo naivno in prav tu je še prostor za bolj prepričljiv način dostopanja do vsebin, ki jih želijo oddaje posredovati.

Dravski beat

Projekt umešča mariborsko beatniško sceno izpred desetletij v slovenski in mednarodni kontekst, saj je pomenila odziv na takratno mednarodno revolucionarno glasbeno dogajanje, hkrati pa jo širše družbeno kontekstualizira. Takratne mariborske glasbene ustvarjalce prepoznavamo ne le po glasbenem slogu, marveč tudi kot ustvarjalce pomembnih, celo ikoničnih slovenskih glasbenih del, ki so nesporno zaznamovali slovenski AV prostor. Vendar film ostaja v konvencionalnih okvirjih ustvarjanja slovenskih avdiovizualnih del.

Iz pekla na luno

Projekt obravnava temo, ki obrne ustaljeni pogled na konec druge svetovne vojne, njegovo zgodovinsko in etično vizuro. Skozi pričevanja in dokumentacijo, ki so plod temeljite raziskave, namreč razgalja pretresljiv dogodek, ko so angleška zavezniška letala bombardirala in pobila jetnike, ki so jih prej pazniki v koncentracijskem taborišču nagnali iz celic na prosto. Osupljiv dogodek meče novo luč na kaos ob koncu vojne, predvsem pa potrjuje univerzalno ugotovitev, da gre v vsaki vojni le za trgovanje s človeškimi življenji in da vojaško-politične sile v vojni igrajo le igro za dobiček.

Utva

Dokumentarec o ponovnem srečanju igralcev predstave mednarodno uveljavljenega slovenskega gledališkega režiserja Tomija Janežiča po besedilu Antona Pavloviča Čehova Utva pred desetletjem v Novem Sadu prek psihodramske delavnice zastavlja vrsto vprašanj, ki presežejo gledališče in njegovo ustvarjanje. Isti igralci, isti izbrani tekst 10 let kasneje ponudi gledalcu raziskovanje notranjega sveta prek zamenjave vlog. Dragoceno je videti svet skozi oči drugega ter sposobnost spreminjanja perspektiv. Ob tem dokumentarec ne odpira samo odnosa do gledališča, temveč tudi druge teme našega notranjega sveta (naštevamo le nekaj tem: odnos do gledališča, status v umetnosti, stare, nove forme, iluzija, strast, uspeh, talent, dinamika odnosov, usoda,

naključje, smrt ...). Če se avtorji zavedajo, da mora projekt preseči Utvo in njene reference (ki niso vsem poznane), komisija meni, da dokumentarec ponudi širok prostor preizpraševanja tudi za gledalca.

Stolo

Portret romske družine iz vasi Pušča v Prekmurju v njihovem domačem prostoru je mogoč le tako, da ga dela nekdo, ki ga družina pusti blizu. Avtor in režiser je družino spoznal že pri prejšnjem projektu, zdaj pa namerava to prednost izkoristiti za dokumentarec z zelo preprostim, a pomembnim poslanstvom: razkriti, kaj skupnost povezuje in kako svojo individualnost v njej uveljavljajo posamezniki. Pri tem se zanaša na pristnost odnosov, ki jih je že stkal, in iskrenost, ki jo delijo z njim. Dogajanje bodo usmerjali posamezni liki, avtor in posledično film pa ostajata socialno občutljiva, a hkrati brezkompromisno nevtralna do vsakovrstnih odstopanj. Končna skupna misija vzpona na Triglav naj bi članom simbolno podelila status Slovencev, vendar komisija ni prepričana, če je ta pečat na koncu sploh potreben v tako polnopomenskem filmu.

Ko se selijo jate ptic

Avtorica prijavlja polurno poemo o kraju v Posočju, kjer živijo le še vaški posebneži z nekaj domačimi živalmi. Film je vizualno poln, saj si vzame čas za opazovanje, poslušanje narave in portretiranje posameznih prebivalcev, z izjemno širino in poslušom za človeka, ki je preživel v odmaknjenem svetu in z naravo. Črpa tudi iz poezije, zlasti Ivana Volariča Fea, nekdanjega tamkajšnjega vaščana. Pri tem pa ne prodaja idile. V film zajame vso grenkobo, zapuščenost kraja in razgrne tudi tiste dele vaške realnosti, ki bi jih najraje spregledali, vendar se avtorica zaveda, da ne govorijo samo o tej vasi, ampak o nas vseh. Projekt predstavlja presežek običajne televizijske produkcije in deluje kot poetični kinematografski film.

Naslednji projekti so se uvrstili na rezervno listo:

Naslov projekta	Prijavitelj
Tiste majhne hiške ob meji	Bela film
Gutenwerd	Zavod Solsticij
Veter	Društvo ŠKUC

Projekti, ki niso prejeli podpore:

Naslov projekta	Prijavitelj
OŽIGOSANI	ZAVOD EN-KNAP
KO STOPI NA ODER ULICA	SOLSTICIJ, ZAVOD ZA KULTURNE DEJAVNOSTI, LJUBLJANA
Sivi volk	Film Horizont, zavod za kulturne dejavnosti
SPOLNA VZGOJA	PAPRIKA STUDIOS D.O.O.
KRIŽEV POT BARBKE ŠPRUK	ZAVOD MAJA WEISS, ZAVOD ZA KULTURNE DEJAVNOSTI
SPLET ZA ZNORET	ART 7 VIDEO, SAŠA GRMEK S.P.
TRI ŽIVLJENJA: JAVNO. ZASEBNO. SKRITO.	NordCross Production d.o.o.
Metulj	Društvo zaveznikov mehkega pristanka
Vladarji sveta	Inštitut za lokalno samoupravo Maribor
Lasje	Kulturno socialni zavod Sagar, Ljubljana
Reka teče naprej	Lunaria, društvo za kreativne in kulturne dejavnosti
Plastika	UNIVERZA NA PRIMORSKEM UNIVERSITÀ DEL LITORALE,
Internet	UNIVERZA NA PRIMORSKEM/UNIVERSITÀ DEL LITORALE